

Aangezien het in het belang der maatschappij van groot gewicht is, dat de beraamde maatregel tot uitvoering komt, verzoekt ondergeteekende den deelnemers, die het voornemen hebben, daaraan mee te werken, doch tot nu toe in gebreke zijn gebleven, zich spoedig bij den ondergeteekende op te geven.

Brummen, November 1920.

J. F. M. BOSMAN, *secretaris*.

TUBERCULEUSE ONDERWIJZERS EN DE SCHOOL.

VAN DER TAK wees in het nummer van 11 September op het voorkomen van (schijnbaar) gezonde tuberkelbacillendragers. Ook onder het onderwijzend personeel ziet men af en toe zulke personen. Gewoonlijk stond longtuberculose bij hen vast; later klinisch genezen, vatten zij hun taak weer op om na maanden of na jaren te gaan hoesten en opgeven, zonder temperatuursverhooging. Niemand verplicht hen geneeskundige hulp in te roepen, terwijl de schoolarts er tot heden (naar ik meen) alleen is om den toestand der kinderen, *niet* dien van den onderwijzer te controleren, jammer genoeg.

Is de gezonde zieke op raad van zijn dokter thuis, dan dreigt er vroeg of laat een conflict: patiënt wil en kan onderwijs geven, vreest niet ten onrechte salarisvermindering; de dokter van zijn kant *mag* hem niet in de school toelaten, beoefent sociale hygiëne, noodgedwongen uit de beurs van zijn patiënt.

Wij mogen als vaststaande aannemen, dat de bovenbedoelde groep (waarbij zich de veel talrijker gevallen aansluiten van uitgebreide tuberculose met goeden algemeenen toestand en veel sputum zonder tuberkelbacillen) buiten de school behoort; het is dan ook hoog tijd, dat er op dit gebied een billijke ontslagregeling wordt gemaakt, die tot heden ontbreekt.

Frederiksoord, 28 November 1920.

W. A. WEISFELT.

HET WETSONTWERP OP DE ZIEKENVERZORGING.

In het avondblad A van de *N. Rott. C.* van 23 Nov 1.1. is een artikel onder de streep verschenen van dr. M. DE WAAL over de Wet op de ziekenverzorging en de daarbij genoemde welstandsgrens. Het hierin naar voren gebrachte verdient zóózeer onze-aandacht, dat het ook in ons *Tijdschrift* genoemd behoort te worden.

Laat ik eerst, alvorens op een tweetal punten instemming te betuigen, noemen wat m. i. een verkeerd begripen van den schrijver is, wat in elk geval tot verkeerd inzicht aanleiding kan zijn. Na opgenoemd te hebben wat ongeveer de door de toegelaten fondsen te verstrekken geneeskundige hulp zal moeten omvatten, laat de schrijver dan volgen: „Gezien al deze verplichtingen zal een gezin van man, vrouw en 3 kinderen dus een premie van *f* 150.— à *f* 200.— per jaar moeten betalen aan het ziekenfonds, wil dit rondkomen”.

Maar zooals de schrijver zelf aanhaalt, de M. v. T. zegt in § 6: „Het spreekt van zelf, dat het voldoen aan de voor de toelating gestelde eischen voor ziekenfondsen groote kosten zal meebrengen, die zij, ook al worden de contributies, van de verzekerden te heffen, aanmerkelijk verhoogd, uit eigen middelen niet zullen kunnen voldoen. Ditzelfde geldt voor de ziekeninrichtingen. Aangezien het hier een groot volksbelang geldt, is het billijk, dat de staat daarbij steun verleent”. En verder in § 6: „De administratiekosten zijn voor verscheidene thans bestaande fondsen zeer bezwarend. Het ligt derhalve in de rede, dat de regeering aan toegelaten fondsen een bijdrage schenkt in de administratiekosten en in de kosten van bovenbedoelde bijzondere geneeskundige behandeling. Nieuw opgerichte fondsen zullen een bijdrage moeten ontvangen in de oprichtingskosten”.

De gecursiveerde woorden zijn door den schrijver weggelaten.

En verder nog in § 6: „Voorts zullen de fondsen een bijdrage ontvangen in de kosten van verpleging van bij hen verzekerde patiënten in toegelaten ziekeninrich-